

mærksomhed paa, at de vil miste ca. en Trediedel af deres Reserver. Det er Fællesrepræsentationens Opfattelse, at den store Forskel paa, i hvor høj Grad Selskaberne rammes af den foreslaaede Beskatning, er Udtryk for en Vilkaarlighed, der skyldes Mangler ved Loven. Da Forsikringssselskaberne i Forvejen er haardt ramt ved Konverteringen af store Dele af deres Obligationsbeholdninger, maa man anse det for meget betænkeligt at gøre en Gruppe af Selskaber til Genstand for en saa haardhændet Beskatning af deres Reserver.

Som et fremtrædende Eksempel paa Lovens Virkninger paa gensidige Forsikringssselskaber skal man nævne dens Virkninger for de under Justitsministeriets Tilsyn staaende Bygningsbrandforsikringssselskaber, der er gensidige Forsikringssselskaber. De har alle i Aarene efter 1939 maattet forøge deres Reserver paa Grund af Stigningen i Byggepriserne. Denne Stigning har udgjort ca. 65 pCt., og den samlede Forsikringssum for Bygninger er steget fra ca. 16 Milliarder Kr. til ca. 28 Milliarder Kr. I tilsvarende Grad er dermed eventuelle Brandkatastrofers Omfang, maalt i Penge, steget, ligesom Perioder med almindelig stærk Stigning i Skadeshyppigheden vil medføre tilsvarende Stigning i Skadesudgifterne. Det er nødvendigt, at Bygningsbrandforsikringssselskabernes Reserver styrkes, naar en saadan Stigning i Byggepriserne indtræffer, og en Pligt til Forøgelse af Reserverne under saadanne Forhold er i et vist Omfang foreskrevet dem. Følgelig opviser disse Selskabers Reserver en Forøgelse i Aarene efter 1939. Denne af tekniske og til Dels juridiske Grunde nødvendige Reserveforøgelse angribes nu meget kraftigt af Lovforslaget. Dette maa anses for at være meget forkert, og man maa indtrængende henstille, at Loven ændres, saa en saadan Virkning af Loven undgaas. Man vedlægger som Bilag en Oversigt over Bygningsbrandforsikringssselskabernes Risikosum og Reserver fra 1939 til 1946 samt af de Formuestigningsafgifter, som Lovforslaget vil paaføre dem. Det ses af Oversigten, at Reserverne nu gennemsnitlig udgør en mindre Procentdel af Risikosummen end i 1939. Til Trods for de stedfundne Reserveforøgelser er Selskaberne altsaa i Almindelighed mindre velfunderede nu end i 1939. Bygningsbrandforsikringssselskabernes Betydning for Realkrediten og Befolkningen som Helhed har steds været anerkendt fra Statsmagtens Side, og man maa indtrængende henstille, at Lovgivningsmagten vil paase, at der ikke under de saaledes beskrevne, nu herskende Forhold gøres et saa betydeligt Angreb paa deres nødvendige Reserver, hvis Forøgelse ikke har anden Forbindelse med Krigskonjunkturen end, at den har været nødvendig som Værn mod den af Krigen fremkaldte Prisstigning paa Byggearbejde.

Tilsvarende Forhold gør sig gældende, for saa vidt angaar Løsørebrandforsikring, hvor den samlede Forsikringssum er steget fra ca. 6,5 Milliarder Kr. til ca. 10 Milliarder Kr.

De gensidige Forsikringssselskaber ønsker stærkt at fremhæve, at de i Henseende til den foreslaaede Beskatning bør ligestilles med Kredit- og Hypothekforeninger og Sparekasser, der — med fuld Føje — ikke er medtaget i Forslaget. Disse Institutioner opsparer ligesom de gensidige Forsikringssselskaber Reserver, der skal sikre et kontinuerligt Forløb af deres Virksomhed. De gensidige Forsikringssselskabers Reserver tjener samme Formaal og ikke noget andet og maa betegnes som samfundsmæssigt lige saa betydningsfulde Henlæggelser som de nævnte Institutioners. Overensstemmende med Forsikringsvirksomhedens hele Karakter er det endda særlig nødvendigt, at Forsikringssselskaberne har passende Reserver, idet Forløbet af deres Virksomhed uundgaeligt maa variere fra Aar til Aar. Blandt de gensidige Forsikringssselskaber findes flere af Landets ældste Institutioner, saasom de ældste Bygningsbrandforsikringssselskaber samt Forsikringssselskaber, der inden for Løsørebrandforsikring og Livsforsikring har gjort et stort Arbejde paa almennyttigt Grundlag langt tilbage i Tiden. Paa tilsvarende Maade har gensidig Forsikringsvirksomhed i nyere Tid gjort en meget stor Indsats inden for Syge- og Ulykkesforsikring og beslægtede Forsikringsformer. Man forstaar ikke, at man ved Udarbejdelsen af Lovforslaget har ment at burde behandle de Reserver, der er oparbejdet inden for disse Forsikrings-Institutioner, anderledes end Realkredit-Institutionernes og Sparekassernes.

Fællesrepræsentationen finder ogsaa at burde paapege, at Statsanstaltens Fritagelse ikke saglig kan begrundes, uden at man maa komme til samme Resultat for alle gensidige Forsikringssselskabers Vedkommende.